

мжчноти. „По всичко се вижда, думал той, че цариградските бжлгари не са за революционери. Тогава борете се с патриаршията, записвайте цариградското правителство с разни искания, отваличайте вниманието му, а ние младите ще вършим своето дяло тжй, както са го вършили италианци, сжрби, гжрци и други потиснати народи.“ Двете страни вжпреки джлгите препирни, не дошли до сжгласие, и заключението им било: всеки да следва своя пжт за доброто на Бжлгария.

Илич сжбрал от тжрговци и еснафи 66 турски лири. Хаджи Иванчо от свои приятели сжбрал 80 лири, всички били предадени на Левски, който с парахода заминал за Бургас. Преди да замине Левски се явил пред влиятелните чорбаджии, бжлгари в Цариград: Чомаков, Тжпчилещов, писателите Славейков, Найденов и при руския представител Граф Игнатиев.

Цариградските бжлгари, макар да сжбрали пари за Левски, останали песимисти кжм неговите революц. предприятия. Него време в Цариград заседавал *Народния Сжбор*, свикан да изработи устава на Екзархията. Пред очите на бжлгарите се чертаяла радостна картина на самостоятелна бжлгарска цжрква, освободена от Фенер, която води народа кжм просвета и напреджк. Но пжрвия екзарх още не бил избран, а гжрците правили всички усилия да унищожат фермана и да развалят бжлгарската сполука. По тая причина едни намирали, че рев. действия на Левски са вредни за закре-